

SJORS

van de Rebellenclub

18 FEBRUARI 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr.
7

EEN NIEUWE TERRIËR-JEUGDPOCKET

**WAT ONTDEKKEN PETER, EILEEN EN BOB ACHTER DE SCHOOR-
STEEN VAN DE DORPSHERBERG?**

HET SMOKKELAARSNEST

★ In Felscombe gebeuren duistere dingen...

★ De burgerij klemt angstig
de kaken open...

★ Raadselen rond een kolonel,
die kreeften verzamelt,
en 'n blinde organist met een
geheime zender...

★ Na een hachelijke
sluippartij door een
onderaardse gang
wordt het
mysterie
opgelost.

verkrijgbaar

**SPECIALE PRIJS
VOOR ABONNEES**

f1.-

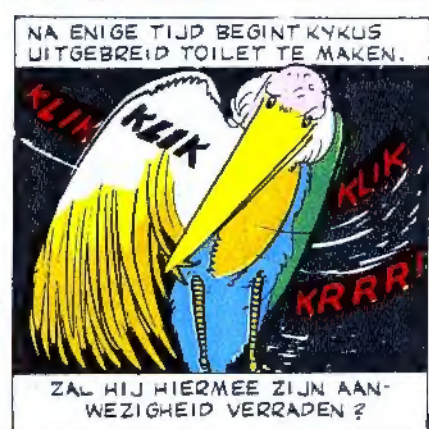
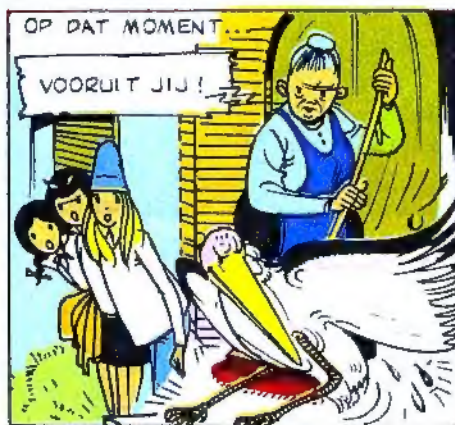
bij de plaatselijke bezorger van dit blad •
Door overschrijving van f 1.- op giro-
nummer 9229 t.n.v. Uitgeverij De Spaarne-
stad, afdeling Extra-uitgaven, te Haarlem,
waarbij op het girostrookje duidelijk moet
worden vermeld: „HET SMOKKELAARSNEST”.
Buitenland 50 ct. extra • Bij uw boekhandelaar.
Winkelprijs f 1.25.

BELGIE 25 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek-
en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij.,
van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, postrekening 834.05.

Claudia

Tijdens het speelkwartier neemt Claudia twee vriendinnen mee naar het huis van de oude geleerde, die zo juist in het ziekenhuis is opgenomen.

DE SCHAT IN HET ZILVERMEER

DEZE DRIE MANNEN ZULLEN WELDR A ANDERE BEROEMDE PERSOONLIJKHEDEN ONTMOETEN...

WINNETOU, HET OPPERHOOFD DER APACHEN.

OLD SHATTERHAND, DE SCHRIK VAN ALLE BANDIETEN.

DIRK JEMMY EN LANGE DAVY, DE TWEE ONAFSCHEDELIJKE SAMENADEN.

ABRANZ-66-

OP DIT MOMENT ACHTERVOLGEN OLD FIREHAND, TANTE FROLD EN ZWARTE TOM DE ZWERVERS. ZIJ WORDEN VOORAFGEGAAN DOOR...

... GROTE BEER EN KLEINE BEER.

DE ZWERVERS HEBBEN EEN GROTE VOORSPRONG...

KIJK! DE BOOT VAN DE BLEEK-GEZICHTEN!

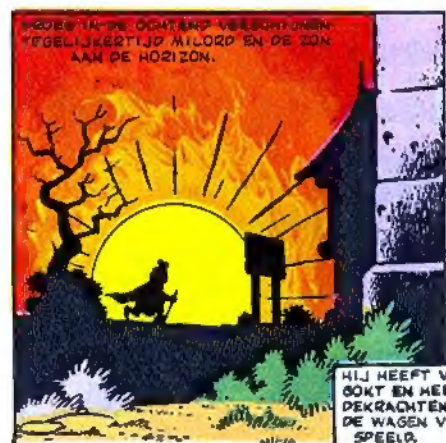
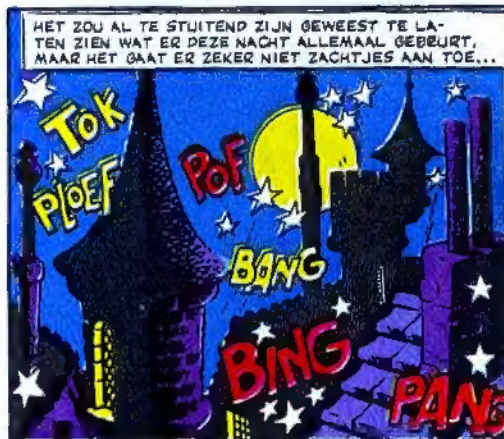

ARTHUR

HET SPOOKJE ZONDER VREES

MILORD HEEFT ER NATUURLIJK NOG GEEN IDEE VAN, DAT DIT HET RESULTAAT IS VAN EEN LATEN WE ZEGGEN ONRUSTIGE NACHT.

ELKE GANG ELKE ZAAL OF KAMER TOONT DEZELFDE VERWOESTE AANBLIK.

Denk om de

borden!

Onze vrienden zijn kapitein Fattorino eindelijk op het spoor.

ENKELE DAGEN LATER BRENGEN DOKTER CALLUSSET, TOM EN TANJA KAPITEIN FATTORINO NAAR HET VLEGVELD CIAMPINO BIJ ROME. DE KAPITEIN VERTREKT NAAR AMERIKA OM DE ERFENIS VAN ZIJN OOM BENEDETTO IN ONTVANGST TE NEMEN...

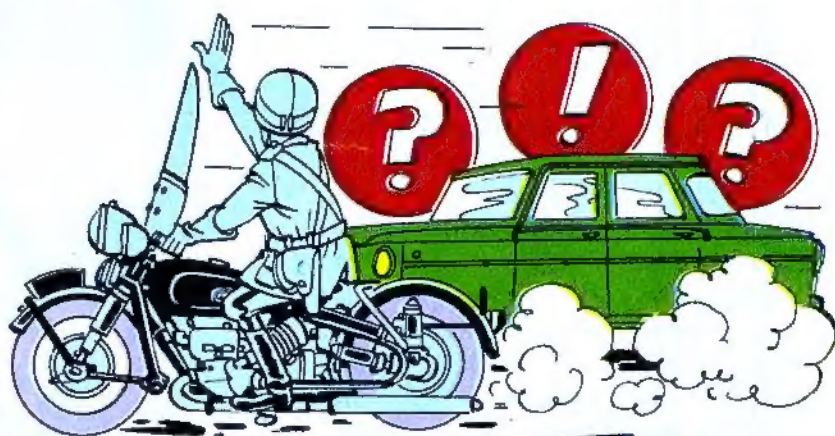
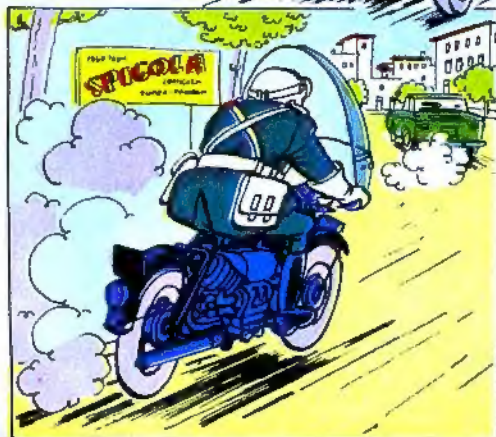
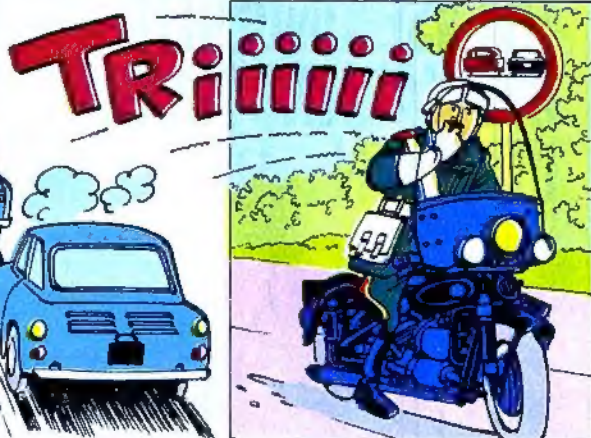
HET DOET ME PLEZIER DAT IK WEER DEGENE BEN DIE IK ALTIJD GEWEEST BEN. TOEN DE NOTARIS TEGEN ME ZEI: ZEKER, KAPITEIN FATTORINO... NATUURLIJK, KAPITEIN FATTORINO, TOEN LEEK HET NET OF IK ONTWAAKT WAS UIT EEN BOZE DROOM!

MET AL DAT GEPRAAFT LET NIEMAND OP DE WEG!

JA, JA, KAPITEIN, UW NEEF ALDO HAD HET ALLEMAAL KEURIG VOOR ELKAAR. HIJ HEEFT ALLES GEDAAN OM UW IDENTITEIT TE KUNNEN AANNEMEN EN DAARMEE DE ERFENIS TE KUNNEN OPSTRIJKEN!

BIJNA WAS DIE SCHURK ERIN GESLAAGD U TE PASSEREN!...

HEBT U DAT BORD NIET GEZIEN? HET IS HIER VERBODEN IN TE HALEN! U GAAT OP DE BON!

IK HAD NOG ZO GEWAARSCHUWD: WAT ER OOK GEbeurt, DENK OM DE BORDEN!

SJORS vertelt

REIN-BRAM

Saskia en de Giraf

**WAAR MILJOENEN
FRANSE KINDEREN
REIKHALZEND NAAR
UITKEKEN**

't Begon als televisiefilm. De belevissen van een jongetje, een meisje en een beest met zo'n geweldig lange hals, dat ie amper op de beeldbuis paste. Het succes was enorm. Toen de TV-topper als prentenboek uitkwam, werden in héél Frankrijk de winkels platgelopen. Nu verschijnt er een Nederlandse uitgave in de serie

SJORS vertelt

**Ook úw kinderen zullen
er reikhalzend
naar uitkijken!**

Een kostelijk geïllustreerd kinderboek. Om voor te lezen en zélf te lezen.

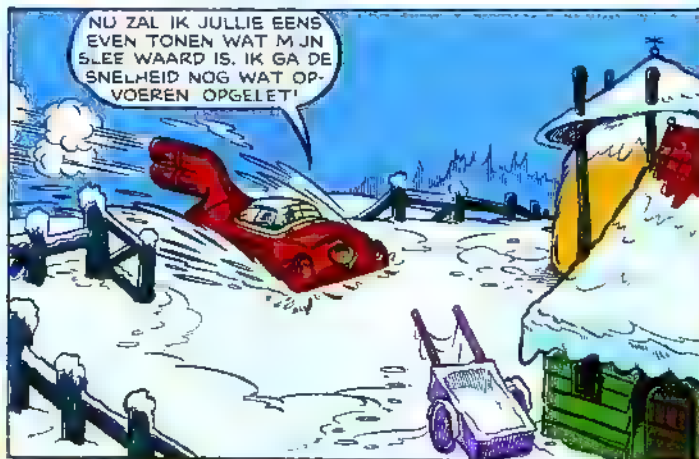
Speciale prijs voor abonnees f1.-

VERKRIJGBAAR

bij de plaatselijke bezorger van dit blad • Door overschrijving van f1.- op gironummer 9229 t.n.v. Uitgeverij De Spaarnestad, afdeling Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „REIN-BRAM” Buitenland 50 cent extra • Bij uw boekhandelaar. Winkelprijs f 1.25.

IN DE STILLE OCEAAN SCHIJNT EEN ONDERZEESSE VULKAAN TOT UITBARSTING TE ZIJN GEKOMEN EEN ENORME VLOEDGOLF DREIGT HET SCHIP ALCONA OP DE KLIPPEN VAN HET EILAND TIPAO TE WERPEN

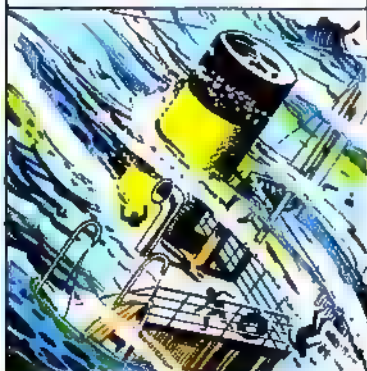

TE LAAT!
ER IS GEEN HOUDEN AAN!
WE ZIJN
VERLOREN!

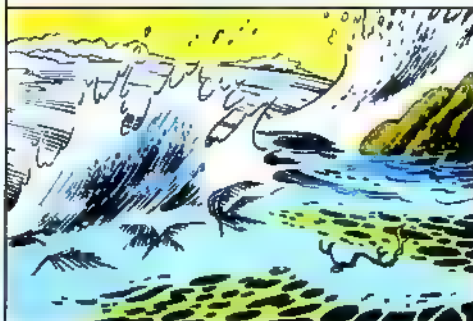
**HELP!
HELP!**

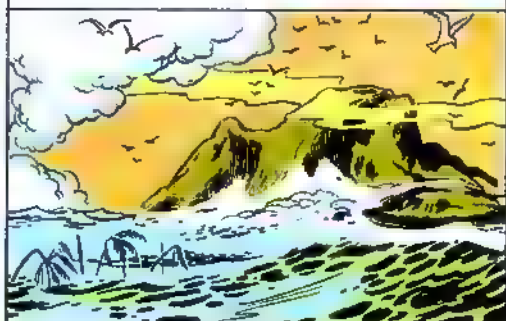
MET DONDEREND GEWELD OVERSPOELEN REUSCHTIGE WATERMASSA'S HET SCHIP EN SLEUREN ALLES MEE WAT LOS EN VAST ZIT

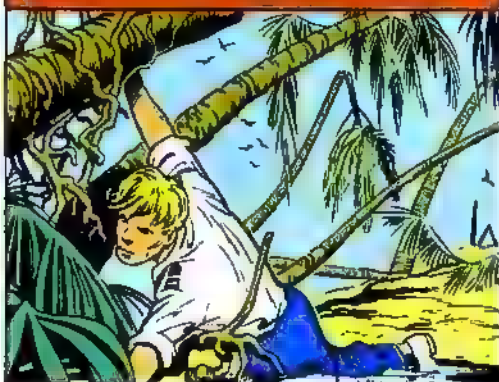
EEN AANTAL BEMANNINGSLEDEN VERDWIJNT IN DE KOKENDE ZEE MET NIETS ONTZIEND GEWELD OVERSPOELT DE VLOEDGOLF DE LAGUNE VAN HET EILAND EN BELKT DE ROTSWANDEN VAN DE EENZAME BERG

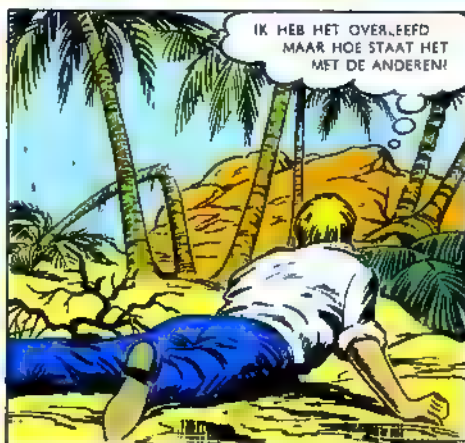
HET TERUGSTROMENDE WATER KOMT MAAR LANGZAAM TOT RUST KRIJSSENDE VOGELS VERSTOREN DE ONHEIL SPELENDE STILTE DIE NA DE RAMP IS INGETREDEN EEN SOMBERE WOLK GEEFT DE PLAATS AAN WAAR DE UITBARSTING IS BEGONNEN

IN DE ZWAAR GETEISTERDE JUNGLE IS EEN MAN AANGESPOELD

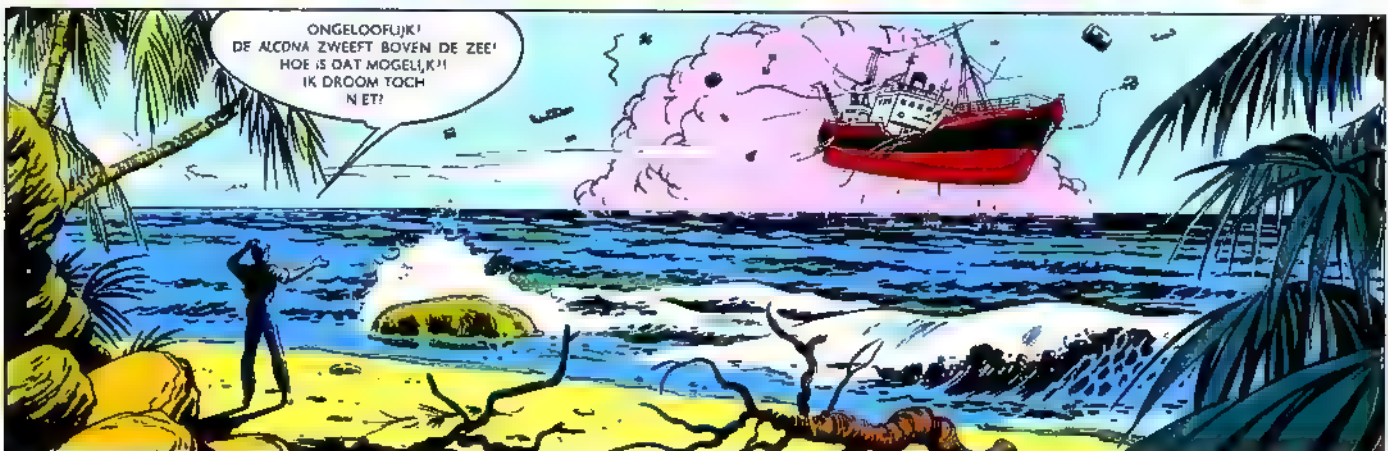
IK HEB HET OVERLEEFD
MAAR HOE STAAT HET
MET DE ANDEREN!

EVEN LATER KIJKT LANCE BARTON, STUURMAN VAN DE ALCONA, VERBASTERD NAAR EEN PUNT BOVEN HET ZEEOPPERSVLAK

ONGELOOFBIJK!
DE ALCONA ZWEEFT BOVEN DE ZEE!
HOE IS DAT MOGELIJK!
IK DROOM TOCH
NIET?

VAN NIMMORAC

TEKST EN
TEKENINGEN:
G.B.

PLOTSELING VALT ER NAAST HEM NIET DORRE
SLAG EEN VAT OP DE GROND.

AI!
DAT WAS BIJNA RAAK.

ER KOMEN NOG
MEER DINGEN NAAR BENEDEN
ALLES WAT BOVEN ZEE ZWEEFT
VALT OMLAAG. ZODRA HET BOVEN LAND KOMT!
EN MET ZIJN ALLEEN METALEN
VOORWERPEN!

VAN ZO'N VREEMD
NATUURVERSCHIJNSEL HEB IK
NOG NOOIT GEHOORD! HET LIKT OF DE ZEE
ANTIMAGNETISCH IS GELADEN. DE ALCONA KOMT
DICHTERBIJ! LIEVE HELP! IK HOOP NIET
DAT ER NOG MENSEN AAN
BOORD ZIJN!

DE VULKANISCHE JITBARSTING
IS INTUSSEN ABRUPT TOT
STILSTAND GEKOMEN.

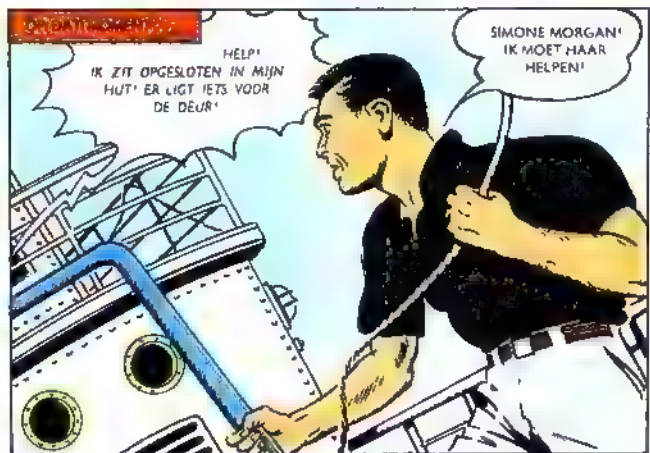

ALS ER
MENSEN AAN BOORD ZIJN,
MOET IK ZE WAARSCHUWEN!
ZE MOETEN IN ZEE SPRINGEN VOOR
HET SCHIP OMLAAGSTORT!

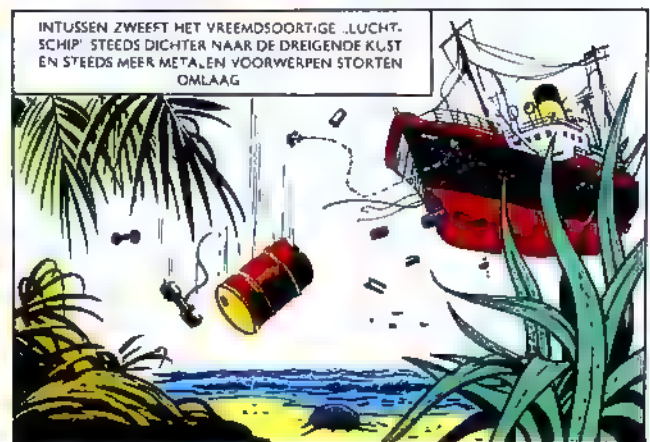
SPRING
OVERBOORD.
WANT HET SCHIP
VALT TE PLETTER OP HET
STRAND

WAT!
MAAR IK

HELP!
IK ZIT OPGESLOTEN IN MIJN
HUT! ER LIGT IETS VOOR
DE DEUR!

SIMONE MORGAN!
IK MOET HAAR
HELPEN!

INTUSSEN ZWEEFT HET VREEMDSOORTIGE „LUCHT-
SCHIP“ STEEDS DICHTER NAAR DE DREIGENDE KUST
EN STEEDS MEER METALEN VOORWERPEN STORTEN
OMLAAG

EVEN... LACHEN...

... Maar daar staat tegenover, dat de televisie bijna niet wordt gesloord "

De evenwichtskunstenaar.

© R.P.M.

„Zo, nu zal die vlieg in uw soep wel dood zijn.“

Het pompstation in de woestijn.

NADEL.

„Het is deze keer een hospitaalschip.“

„Nee maar, Flipsen, een tijd niet meer gezien, zeg!“

Vakantie in Yellowstone Park

Oom Plukkie heeft de hoofdprijs gewonnen in de voetbalpool. Hij besluit van het geld een vakantiereis te maken naar het Amerikaanse natuurreservaat Yellowstone Park. Zijn neef Bram en zijn nichtje Karien mogen met hem mee

Tekst Mia Robé

Tekeningen Carol Voges

Wie dacht dat oom Plukkie met Bram en Karien zijn intrek zou nemen in het prachtige Geyser Hotel aan de rand van Yellowstone Park, heeft het glad mis. Al had hij dan een heleboel geld in de voetbalpool gewonnen, oom Plukkie vond dat je je geld niet moest verwisten.

Dadelijk na aankomst huurde hij een auto en een complete kampeeruitrusting. Een grote tent voor Bram en zichzelf en een kleine slaaptent voor Karien. Ze wisten al lang waar ze de tenten zouden opslaan: natuurlijk aan het meer! Urenlang hadden oom Plukkie en Bram zitten praten over de forellen die ze zouden vangen. Volgens een van de boeken die Karien uit de leeszaal had gesleept, zat het meer vol forel. Karien verheugde zich op een duik in het water, als ze genoeg had van het vogels fotograferen.

Toen de auto door Yellowstone

Park reed op weg naar het meer, waren ze alle drie stil. Ze hadden niet gedacht, dat het zó prachtig zou zijn. Overal bloeiden wilde bloemen. In de verte priemden de bergen hun met sneeuw bedekte toppen in de sprankelend blauwe lucht. De dennebomen leken veel groener dan thuis. Karien zat zich verheugd in de handen te vrijven; wat geweldig dat oom Plukkie haar tien kleurenfilms cadeau had gedaan. Wat zou ze hier mooie dia's kunnen maken!

Ze waren niet de enigen die de camping bij het meer hadden uitgekozen. Toch was het er niet vol. Elke tentbewoner had een flinke ruimte tot zijn beschikking.

Een paar uur lang werkten ze hard om de tenten op te zetten en in te richten. Karien zwoegde zo hard ze kon, want ze wilde dat oom Plukkie aan het eind van de vakantie zou

zeggen: „Nou, ik heb me toch vergist in meisjes. Ze zijn net zo flink als jongens!”

Toen ze klaar waren, gingen ze het kampeerterrein eens nader verkennen. „Hee,” riep Bram opeens uit, „moeten jullie eens kijken! Wat zou dat zijn?”

„Het lijkt wel een miniatuurgevangenist,” vond Karien. „Zeker om vervelende jongetjes in op te sluiten.”

Nieuwsgierig liepen ze naar de stenen kasten, waarvoor ijzeren deuren zaten.

„Ik weet werkelijk niet wat dit moet voorstellen,” zei oom Plukkie.

Op dat moment kwamen een meisje en een jongen aangelopen. Ze waren — net als Bram en Karien — een jaar of dertien, veertien. De jongen schoof de grendel van een deur weg en het meisje dook in de stenen kast. Ze haalde een bak vis en een pot jam te voorschijn.

„Stoppen jullie daar jullie eten in?” vroeg Karien verbaasd.

„Jullie zijn zeker net aangekomen,” stelde de jongen vast.

„Dat klopt,” zei Bram. „Ik ben Bram Habelee, dit is mijn oom Plukkie en zij is mijn nichtje Karien. We komen uit Nederland.”

„Uit Nederland?” riepen het meisje en de jongen verbaasd. „Wat ver, zeg!”

„Dat zal wel een dure reis zijn geweest,” meende het meisje.

Bram en Karien begonnen te lachen. „Onze oom Plukkie heeft de voetbalpool gewonnen,” vertelde Karien. „Anders waren we nooit van ons leven hier terechtgekomen.”

„Ik vind het leuk dat jullie hier zijn,” zei het meisje. „Ik ben Lucy Packard en hij is mijn tweelingbroer George.”

Oom Plukkie, die de conversatie van zijn neef en nicht met het Amerikaanse meisje en de jongen had aangehoord en die het maar zo vond

Ze hadden niet gedacht dat het zo mooi zou zijn..

Bram kreeg een rilling van angst. . .

dat Karien over de voetbalpool vertelde, zei nu: „Maar waarom stoppen jullie de levensmiddelen in zo'n kastje?”

Lucy begon te lachen.

„Ik zal het jullie vertellen. De beren stelen gewoon het voedsel uit je tent.”

„Beren!?” Karien keek het Amerikaanse meisje verschrikt aan. „En doen ze niets?”

„Alleen maar gappen,” zei George. „En daarom kunnen jullie het best jullie voedsel in zo'n kluis bewaren.”

„Dat zullen we zeker doen, vriend,” zei oom Plukkie. „Dank je wel. En nu gaan wij weer verder. Tot ziens!”

„Tot ziens,” zeiden Lucy en George. „We komen jullie morgen opzoeken.”

„Da's leuk! Moeten jullie echt doen.” Karien vond het geweldig dat ze al zo gauw vrienden hadden gevonden.

Oom Plukkie sliep die nacht als een marmot. Waarom ook niet! Hij was moe van de reis en het luchtbed lag heerlijk. Bram sliep minder goed. Steeds werd hij wakker, doordat hij geluiden hoorde. Geschuifel en zacht gebrom. Maar als hij dan stil lag te luisteren, hoorde hij niets. En toch. . . er moest iets zijn! En dat iets was natuurlijk een beer. Stel je voor dat het beest opeens in hun tent kwam! Bram kreeg een rilling van angst. Toen hij voor de vijfde of zesde keer wakker werd, vond hij eindelijk de oplossing: Het was oom Plukkie, die lag te dromen. Hij sloeg met zijn armen tegen het tentzeil en dat maakte het schuifelend geluid. Af en toe mompelde hij iets met zijn zware stem. Bram lag zacht te proesten in zijn slaapzak. O, als Karien en oom Plukkie eens wisten dat hij zo bang was geweest! Maar van hem zouden ze het niet horen. Nu hij wist dat oom Plukkie de gevreesde beer was, sliep hij meteen in en hij werd de volgende ochtend pas wakker, nadat oom Plukkie hem een tijdlang stevig aan zijn arm had geschud.

„Opschieten, kinderen,” zei oom Plukkie. „We gaan vandaag naar de Ouwe Getrouwe kijken.”

„Wat klinkt dat zot,” lachte Karien, „„Ouwe Getrouwe”. Het klinkt heel anders dan Old Faithful, terwijl het toch hetzelfde betekent.”

Een paar uur later stonden oom Plukkie en zijn nicht en neef met ingehouden adem naar de beroemde geiser te kijken. Een kokende waterkolom van meer dan veertig meter hoogte spoot de lucht in. Bram las de folder, die hij in de hand hield.

„Iedere vijftig minuten spuit de Old Faithful 42 000 liter kokend water in de lucht. Hoe is het mogelijk,

hè, oom Plukkie? Begrijp jij hoe dat kan? Waar komt al dat water vandaan! En waarom nu juist om de vijftig minuten? Die Ouwe Getrouwe heeft toch geen horloge?”

Oom Plukkie haalde zijn schouders op.

„Ik weet het ook niet, beste neef. Als het nou een auto was, kon ik je er alles van vertellen.”

Karien was al een hele tijd met haar camera in de weer. Tjonge, wat zouden het prachtige foto's worden! Wat zouden ze er op school wel van zeggen. Jammer dat de anderen uit haar klas ook niet een kans kregen Yellowstone Park te bezoeken. Alle mensen van de hele wereld zouden dit moeten kunnen zien.

Toen ze een week op de camping bij het meer zaten, ging oom Plukkie met de vader van George en Lucy vissen.

George en Bram gingen „de zaak een beetje verkennen”, zoals zij het noemden, en Lucy fluisterde Karien iets in het oor.

„Werkelijk?” zei Karien opgetogen. „Nou, daar voel ik alles voor.” Meteen pakte ze haar camera uit de tent.

„Waarom zei je het zo zacht?” informeerde ze toen ze met Lucy op pad was.

„Ik wilde niet dat de jongens het hoorden,” verklaarde Lucy. „Dan willen ze mee en maken ze de moederbeer misschien aan het schrikken met hun harde stemmen.”

Toen richtte ze haar camera op de auto. . .

„En is dat meertje hier ver van-
daan?” wilde Karien weten.

„Ik denk zo'n twee uur lopen.”
Druk pratend stapten de meisjes
voort naar de plek waar Lucy een
moederbeer met twee jongen had ge-
zien. Doordat ze kleintjes had, was
deze grote beer schuw. Juist toen
Karien pijn in haar voeten begon te
krijgen, stond Lucy stil.

„Als we ons nu eens hier tussen de
struiken verstoppem. Wanneer ze dan
bij het meer komen, kun jij hier van-
daan goed foto's maken, denk je niet?”
Karien knikte en kroop met Lucy
tussen de struiken.

„Zal het lang duren?” fluisterde ze.
Lucy haalde haar schouders op.
„Misschien een uur, of twee uur.”
Geduldig zaten de meisjes te
wachten op de komst van moeder-
beer en kinderen. En toen opeens
hoorden ze het geronk van een motor.
„Moet je zien,” fluisterde Lucy,
„een auto. Wat doet die hier op dat
hobbelige pad?”

Op slechts tien meter van de
meisjes stopte de auto. Het was een
station-car. Twee mannen sprongen
eruit en keken speurend in het rond.
„Okee,” zei de een, waarop de ander
een rol touw, een potje en iets dat
op een injectiespuit leek uit de auto
haalde. Toen verborgen ook zij zich
tussen de struiken.

Karien stootte Lucy aan, trok een
vies gezicht en schudde haar hoofd.
Ze wilde hiermee duidelijk maken dat

„Ze zijn net zo flink als jongens!”

ze het niet erg vertrouwde. Toen
richtte ze haar camera op de auto
en knipte. Lucy knikte glimlachend.
Dat was heel goed geweest van Karien.

Na een half uur kneep Lucy Karien
opeens zacht in de arm. Met haar
vinger wees ze naar rechts. Daar kwam
moederbeer met haar kindertjes aan!

Het ritselde in de struiken iets
verderop. Een van de mannen kwam
te voorschijn. Hij had het potje in de
hand. De meisjes zagen de beer met
haar jongen verdwijnen. Maar even
later kwam de grote beer terug. De
man zette het potje op de grond en
liep weer in de richting van de struiken.
Hij was zich er niet van bewust dat
hij gefotografeerd werd door een
meisje dat tussen de struiken verstopt
zat.

Langzaam kwam de beer naderbij
en stak haar poot uit naar het potje.
„Honing!” fluisterde Lucy bijna
onhoorbaar.

Terwijl de beer het potje leeg-
snoepte, naderde de man haar met
een tweede potje. Hij sprak haar
zacht toe. De beer liep niet weg. De
honing was té heerlijk.

Opeens greep de man de injectie-
spuit uit zijn zak en stak hem in het
vel van de beer. Toen rende hij terug
naar de struiken waar zijn kameraad
zat. Het was zo snel gegaan, dat de
meisjes hun ogen niet konden geloven.

De beer liet een dof gegrom horen,
maar toen snoepte ze verder van de
honing. Na een poosje — de meisjes
konden later niet zeggen of het
werkelijk zo lang had geduurd of dat
de tijd zo lang had geleken — viel de
beer neer.

„Ze hebben haar verdoofd,” fluis-
terde Lucy.

Even later kwamen de mannen te
voorschijn. Ze hadden de rol touw bij
zich. De meisjes verwachtten niet
anders dan dat ze de beer zouden
vastbinden. Maar nee, ze lieten haar

liggen en liepen naar de bomen,
waar de oude beer haar jongen had
gebracht.

„Ze gaan de jongen pakken,” fluis-
terde Karien verontwaardigd. „Kom,
laten we vlug teruggaan. We moeten
een boswachter waarschuwen.”

„Maar als iemand hier gaat kijken,
zijn ze al lang verdwenen,” meende
Lucy.

„Hindert niet!” lachte Karien en
klopte op haar camera.

De meisjes slopen weg uit hun
schuilhoek en liepen toen zo snel ze
konden naar de camping.

„Geef je filmpje maar hier,” zei de
boswachter, die zijn huis op de
camping had, toen Lucy klaar was
met haar verhaal. „Ik zal het meteen
ontwikkelen.”

„Gelukkig dat het een zwartwitfilm
is,” zuchtte Karien.

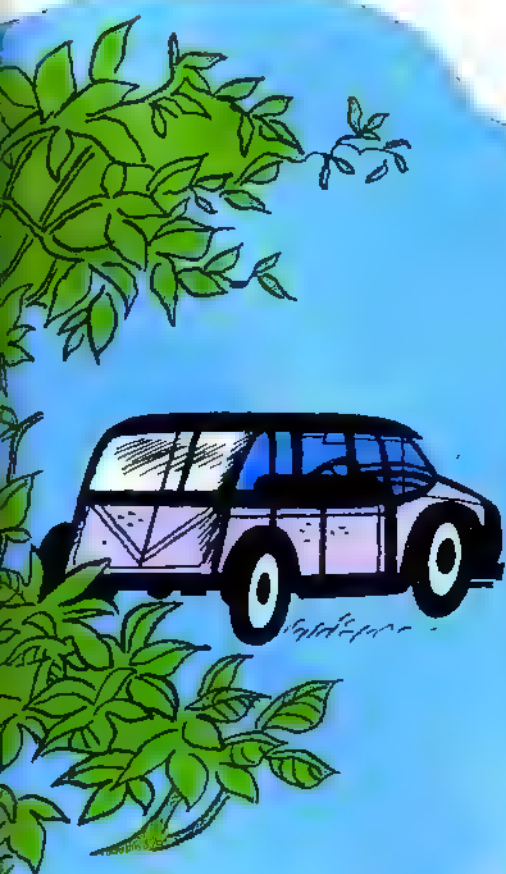
Toen de film ontwikkeld was, pakte
de boswachter zijn zendertje en riep
de politie op. Hij gaf het nummer van
de station-car door.

„Als we geluk hebben, grijpen ze de
auto op de weg,” zei hij tegen de
meisjes. „Anders zullen we met de
portretten moeten gaan werken. Die
kerels zijn natuurlijk dierenhande-
laren.”

En ze hadden geluk! Een patrouille-
wagen van de politie ontdekte de
station-car met de twee jonge beertjes
gebonden achterin. De beertjes werden
zo snel mogelijk naar hun moeder
teruggebracht. De mannen werden
ook zo snel mogelijk ergens heen
gebracht. Maar niet naar hun moeder.

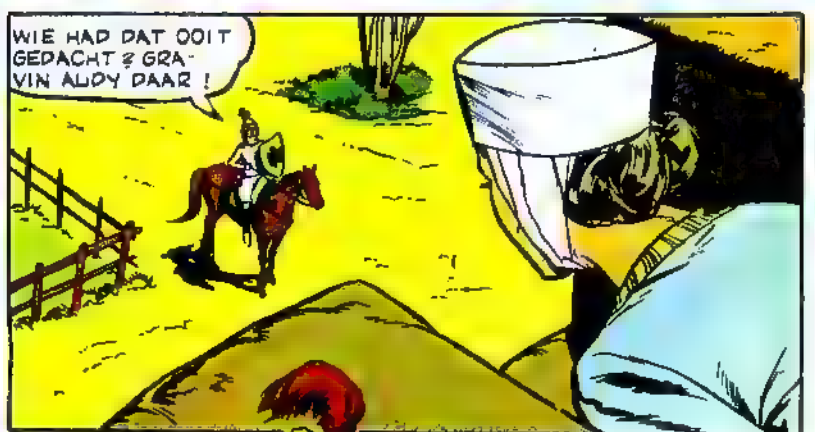
En oom Plukkie raakte niet uit-
gepraat over het flinke gedrag van zijn
nichte Karien.

„Nou,” zei hij, „ik heb me toch
vergist in meisjes. Ze zijn net zo flink
als jongens!” En dat beweert hij nog
altijd, ook nu ze al lang weer terug
zijn van die onvergetelijke vakantie-
reis!

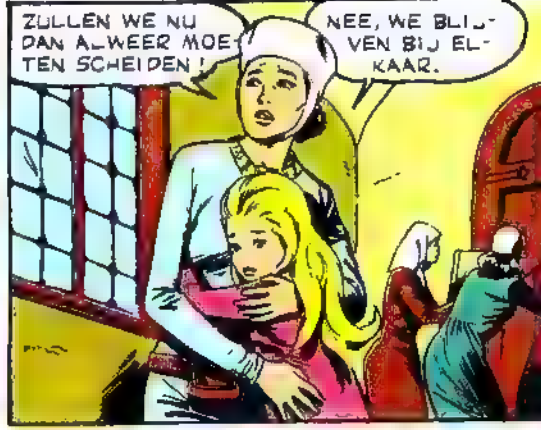
De erfenis van

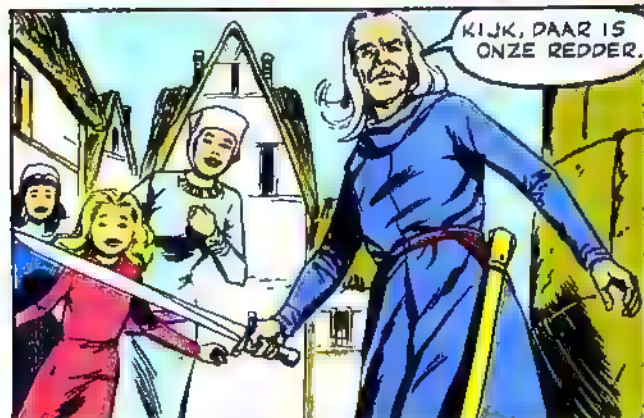
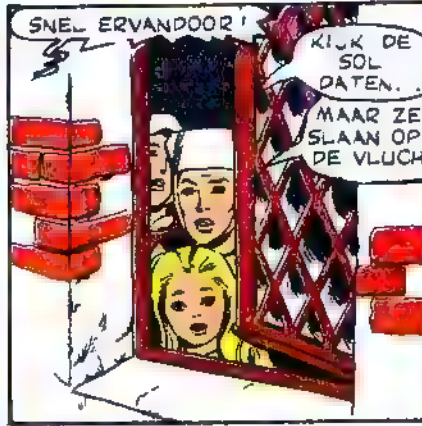
Misteldal

Audy heeft haar dochtertje teruggevonden. De erfgename van Misteldal leeft dus nog. Maar de heer van Arendsburch geeft de strijd niet op.

OP BEVEL VAN SCHOLT JOHAN ZIJN ALLE VROUWEN ZO VER MOGELIJK VAN HET STRIJD TONEEL IN EEN HUIS BIJEENGE BRACHT. DE MANNEN VECHE TEN ALS LEEUWEN.

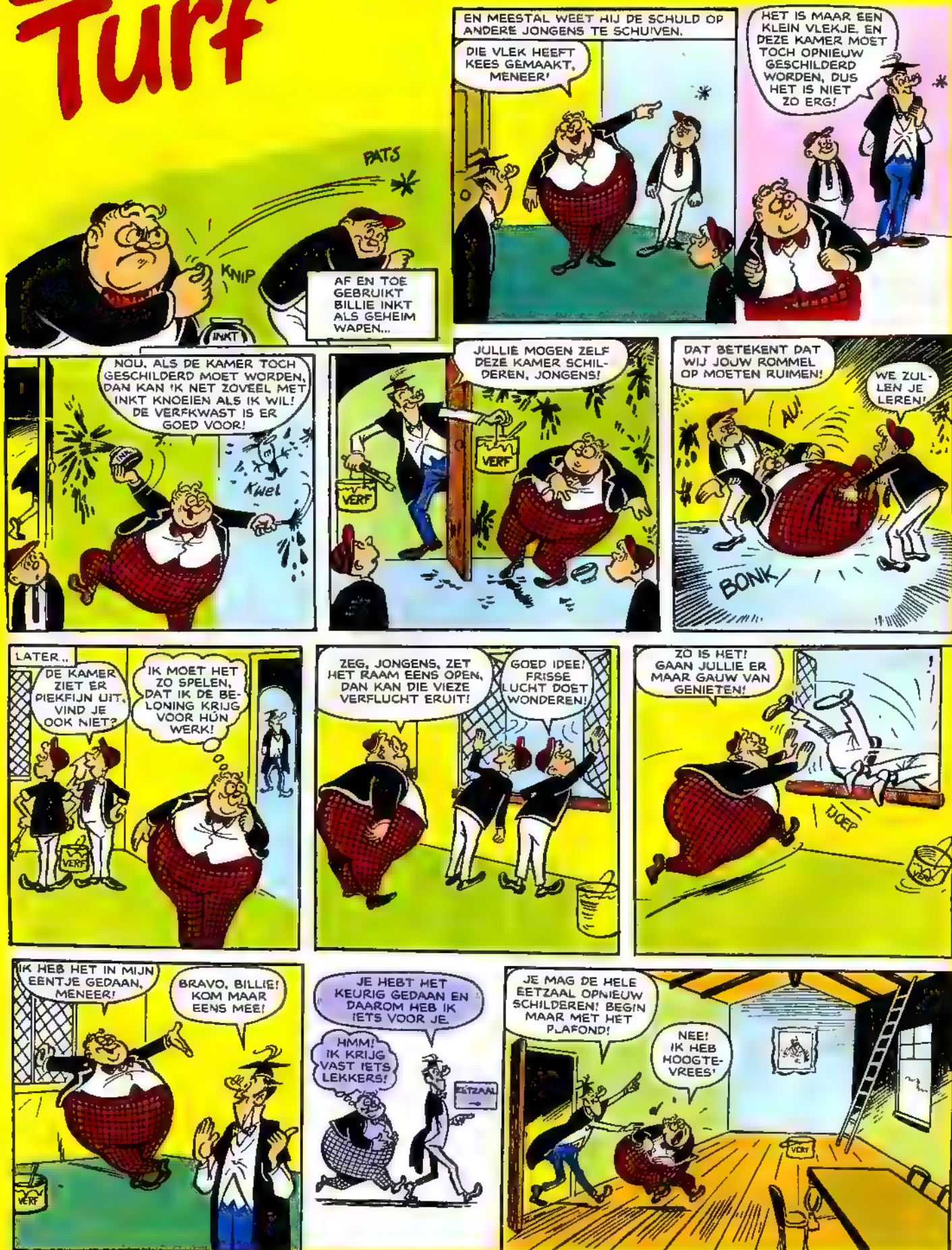
CHD

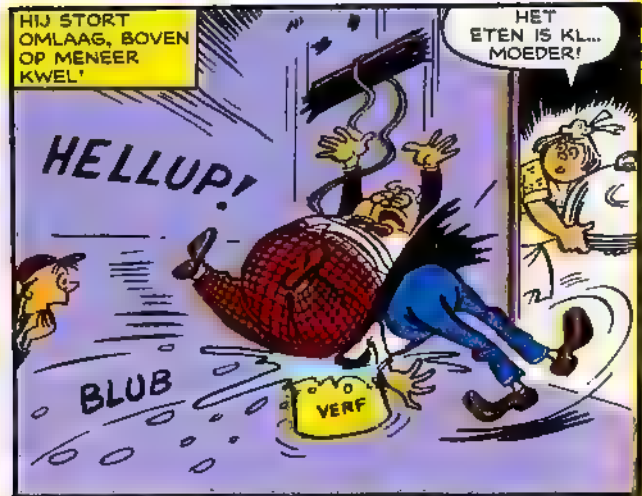
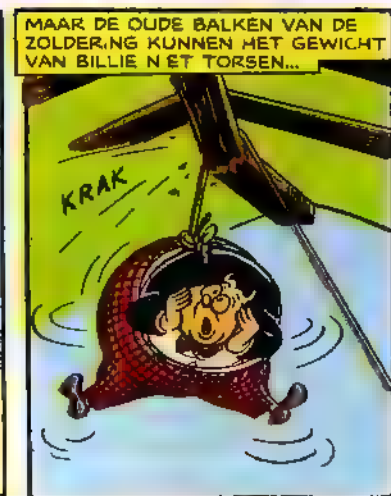
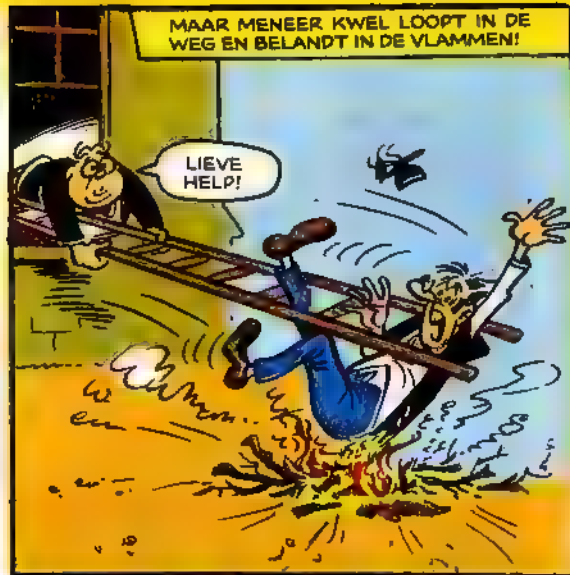
Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

ALS MENEER KWEL VER-
TROKKEN IS...

de Prins en de Bedelaar

EDWARD
WAS DE VREEMDE KLUIZENAAR ONTVLUCHT EN
WEER IN DE BEDELAARSKOLONIE BELAND

HET GETREITER VAN HUGO BEGON HEM TE
VERVELEN EN TOEN DE MAAT VOL WAS, GING
HIJ HEM MET EEN STOK TE LIJF

IN EEN OMMEZIJEN WAS EDEREEN OP DE BEEN OM
DE VECHTENDE JONGENS AAN TE MOEDIGEN, HET
WAS 'DU DELIK, DAT HUGO NIETS IN TE BRENGEN
HAD TEGEN DE GOEDGETRAINDE
JONGE KONING

NA TIEN MINUTEN WAS DAN OOK HET PLEIT
BESLECHT EN MOEST HUGO AFDRIJVEN. NA
DEZE AFSTRAFFING DURFDE HIJ OPENLIJK NIETS
MEER TEGEN EDWARD TE ONDERNEMEN, HIJ
ZOU HET OP EEN ANDERE MANIER PROBEREN
TOEN ZE DOOR DE BENDELEIDER SAMEN OP
PAD WAREN GESTUURD, ZAG HUGO ZIJN KANS
SCHOON

TOEN ZE VOORBIJ WAS, SLOOP HUGO HAAR
ACHTERNA EN GRISTE HET PAKJE UIT DE MAND
ZONDER DAT ZE ETS MERKTE

LOOP ME VLUG ACHTERNA EN
ROEP HOUD DE DIEF!

IN EEN DORP NADERDE HIJ EEN VROUW
MET EEN MANDJE WAARIN EEN PAKJE
LAG.

WERKTUIGLIJK VING EDWARD HET PAKJE OP MAAR HIJ VOELDE ER NIETS VOOR HUGO ACHTERNA TE RENNEN. BESLITTELOOS STOND HIJ ERMEER IN ZIJN HANDEN. TOEN KWAMEN ER OPGEWONDEN MENSEN NADERBIJ. HET WAS DE VROUW, DIE ONTDEKTE HAD DAT ZE BESTOLEN WAS. OMRINGD DOOR EEN AANTAL DORPELNGEN

DAAR HEB JE DE DIEF!
HIJ HEEFT HET PAKJE IN ZIJN HANDEN!

HUGO DIE OP VEILIGE AFSTAND HAD TOEGEKEKEN VERVOLGDE WELGEMOED ZIJN WEG. HIJ HAD WRAAK GENOMEN. EDWARD ZOU NU WEL IN DE CEL GESTOPT WORDEN

LAAT ME LOS!
IK HEB HET
NIET GEDAAN!

EDWARD WERD ONDANKS ZIJN PROTEST GEGREKEN EN DE OMSTANDERS WILDEN HEN NIET 'EENYER'. TOEN EEN VERMEDELING NAAR 'DRE' TRAD

DIT IS EEN ZAAK VOOR HET GERECHT.
MENSEN, WE MOGEN GEEN EIGEN
RECHTERTJE SPELEN!

HET WAS MILES HENDON, DIE PRECIES OP TIJD
KWAM OM EEN AFSTRAFFING TE VOORKOMEN

WAARSCHIJNLIJK ZOU HET HEM GEUKT ZIJN EDWARD
TE BEVRIJDEN, ALS ER GEEN GERECHTSDIENAAR OP HET
TONEEL VERSCHENEN WAS

HIJ MOET MEE DE RECHTERTJE
ZIJN STRAF WEL BEFALLE

OP DE RECHTSZITTING VERKLAARDE DE VROUW,
DAT ZE EDWARD HERKENDE ALS DE DIEF VAN HET
PAKJE, DAT EEN PANKLAAR SPEENVARKEN BLEEK TE
BEVATTEN

WAT IS DE
PRIJS VAN UW
EGENDOM?

IK HEB ER DRIE SHILLING VOOR BETAALD
EDELACHTBARE!

IS HET U BEKEND DAT IEDER DIE EETS
STEELT TER WAARDE VAN MEER DAN
EEN SHILLING, VEROORDEELD WORDT
TOT DE GALG? EN MISSCHEN HEEFT HIJ
WEL GESTOLEN OMDAT HIJ HONGER
HAD!

DE DOODSTRAF! MAAR DAT IS VERSCHRIKKELIJK!
DAT WIL IK NIET OP MIJN GEWETEN HEBBEN!
WAT KAN IK ERAAN DOEN, EDELACHTBARE

U KUNT DE WAARDE
NATUURLIJK HERZEN
ER IS NOG NIETS OP SCHRIFT
GESTELD

DAN VERKLAAR, K, EDELACHTBARE, DAT HET VARKEN
MIJ EEN SHILLING GEKOST HEEFT!

DE DIEFSTAL WAS BEWEZEN, MAAR WEGENS DE
VERMINDERDE WAARDE VAN HET VARKEN WERD
EDWARD NIET TOT DE GALG, MAAR TOT EEN
KORTE GEVANGENISSTRAF VEROORDEELD

NA AFLOOP VAN DE RECHTSZITTING VERLIET
DE VROUW DE RECHTSZAAL. OP DE VOET
GEVOLGD DOOR DE GERECHTSDIENAAR.

WAT
VOERT DIE MAN
IN ZIJN SCHILD?

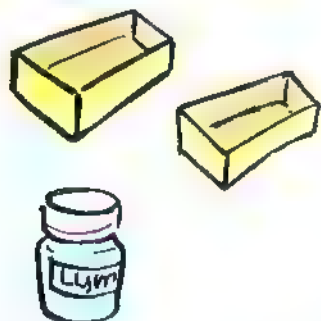
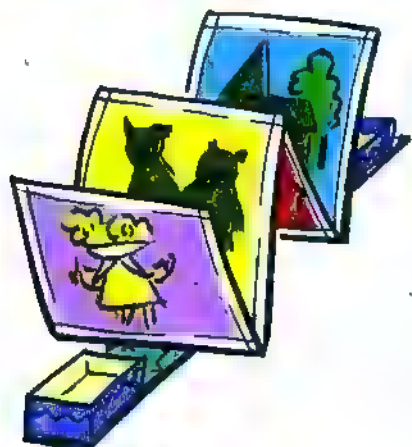
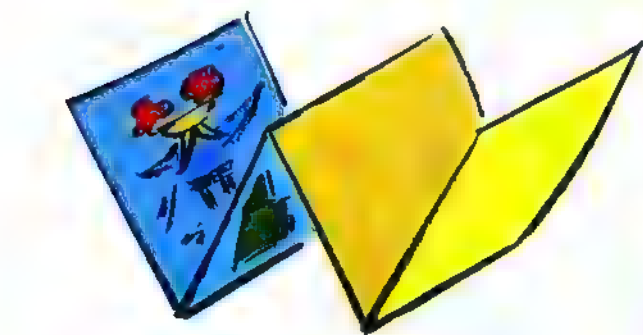
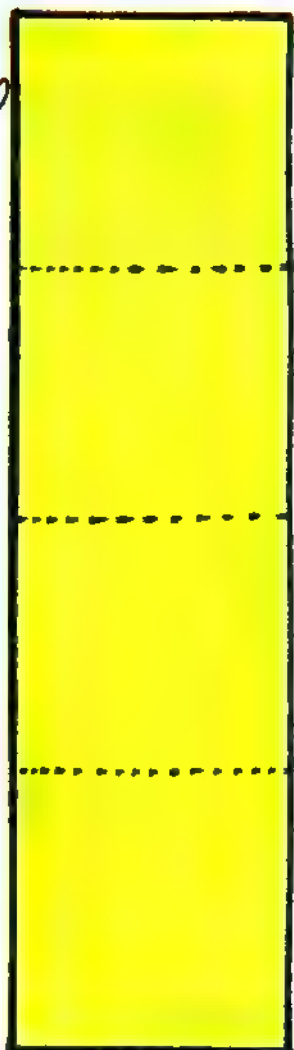
HENDON, DIE HET HELE PROCES GEVOLGD
HAD, VERTROUWDE HET ZAAKJE NIET EN
SLOOP HET TWEETAL ACHTERNA.

IN DE DONKERE HAL
WIST HIJ HEN ONGEMERKT TE NADEREN EN KON HUN
GESPREK WOORDELIJK VOLGEN

Maak je eigen brievenstandaard

Vouw een reep stevig karton, bijvoorbeeld de zijkant van een schoenendoos, in vier gelijke delen als een harmonika. Aan weerszijden van deze harmonika plak je twee standaardjes, die je ook weer kunt maken van een reepje karton, zoals je op de tekening kunt zien. Op deze standaardjes kun je een schuifje van een lucifersdoosje plakken, waarin je een stukje vlakgom, een potloodje of paperclips kunt bewaren. Nu is eigenlijk je brievenstandaard al klaar, maar het is de bedoeling dat je hem zowel aan de boven- als aan de onderkant beplakt met leuke prentbriefkaarten, zodat hij er wat gezelliger uit gaat zien. Ook de schuifjes van de lucifersdoosjes kun je beschilderen of beplakken met gekleurd papier. Je zult zien hoe een reuzegezellige en handige brievenstandaard dat wordt. En... veel succes met dit leuke knutselkarwei'tje!

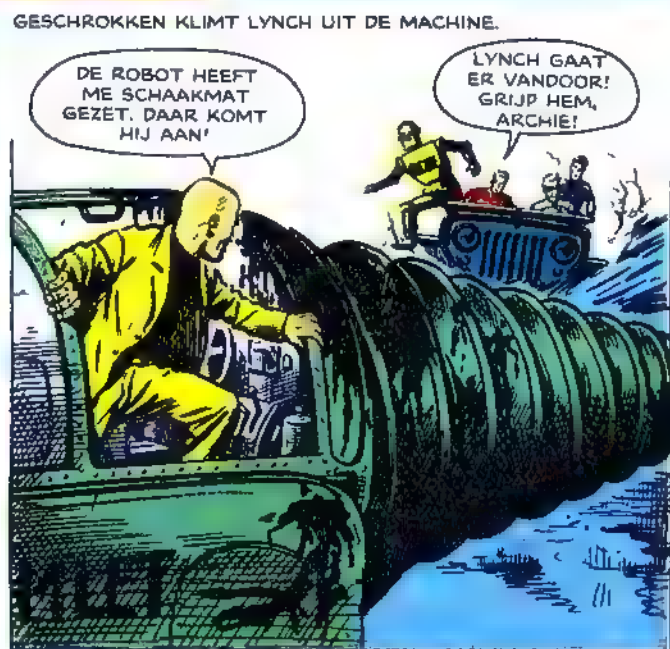
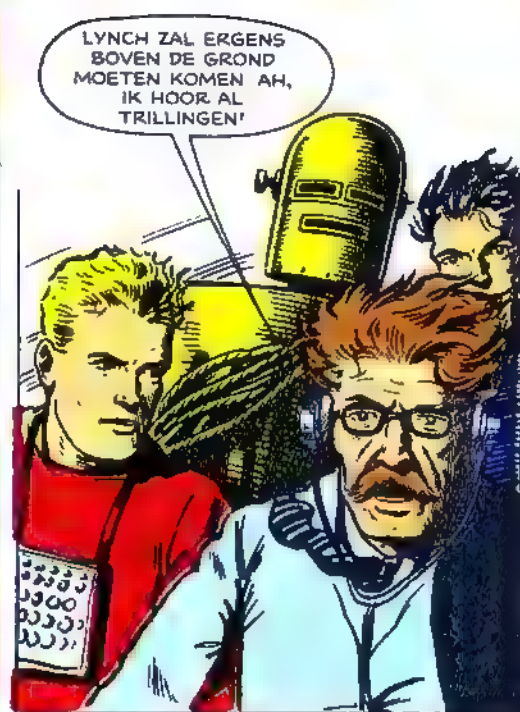
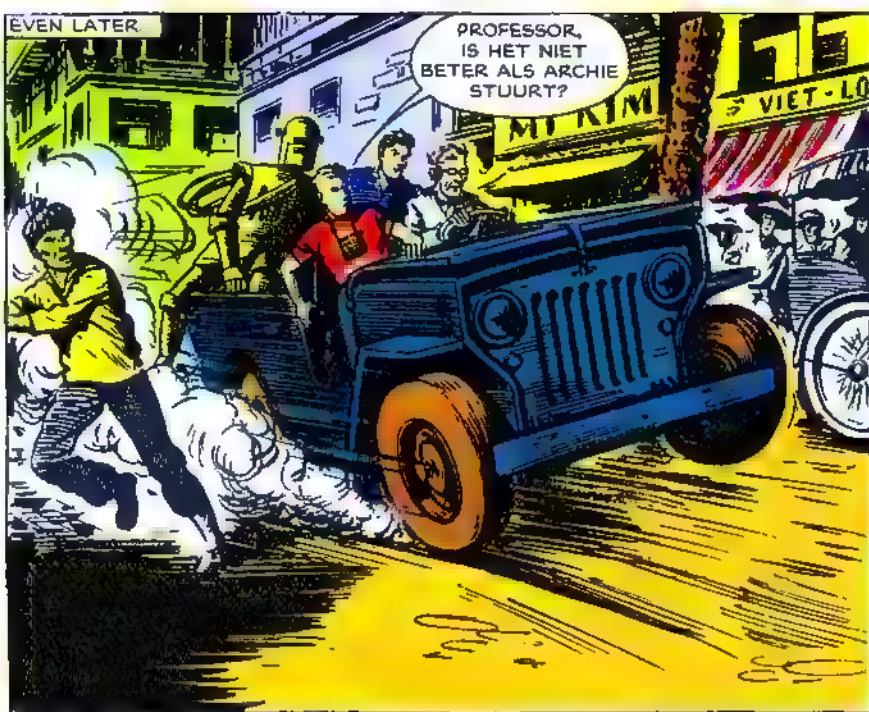

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ZULLEN MET DE GIMLET, DE BOORMACHINE VAN PROFESSOR PAVEY, NAAR EEN GEBIED GAAN DAT GETERRORISEERD WORDT DOOR DE DIAMANTENGEEST. HUN TEGENSTANDERS, DUKE EN LYNCH, HEBBEN ZICH VAN DE GIMLET MEESTER GEMAAKT, MAAR ARCHIE PROBEERT DE MACHINE TEGEN TE HOUDEN.

PROFESSOR!
PAS OP!

KIJK UIT!
U RIJDT ARCHIE
AAN!

OPEENS VERSCHIJNT DUKE IN ZIJN LUCHT-
KUSSENAUTO...

DUKE KOMT
HEM TE HULP!

DEZE
KANT UIT,
LYNCH!
VLUG!

TED BRENGT
ARCHIE ONMID-
DELLIJK IN ACTIE.

MAAR DE AUTO STIJGT VERTICAAL OP...

DUKE IS
WOEDEND
OP ZIJN
COLLEGA.

SUFFERD, NU ZIJN WE
DE GIMLET KWIJT! DE ROBOT
EN ZIJN HELPERS ZULLEN ONS
VOLGEN EN HET GEHEIM
ONTRAADSELEN... DIT KAN
ONS HET LEVEN KOSTEN!

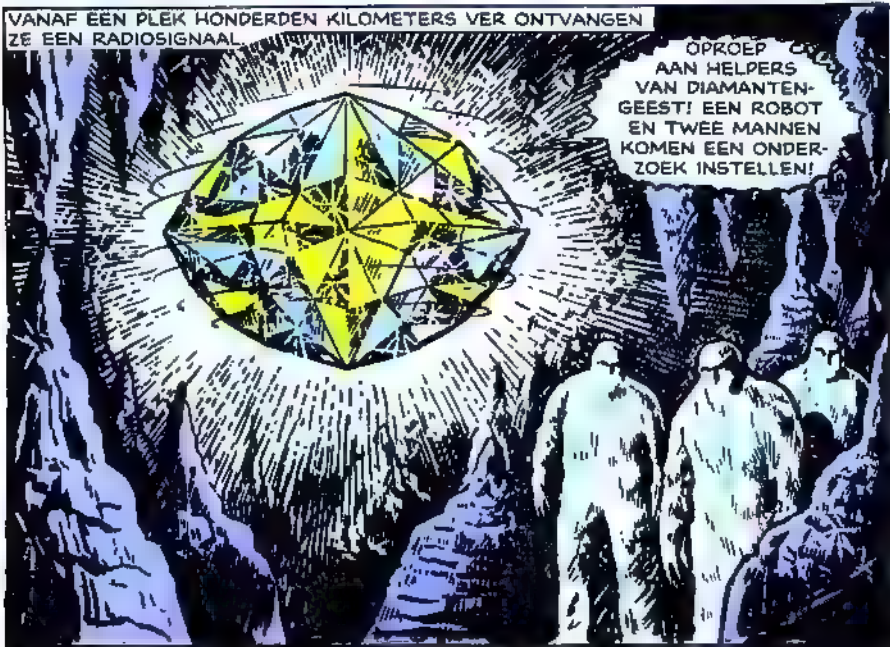

VANAF EEN PLEK HONDERDEN KILOMETERS VER ONTVANGEN
ZE EEN RADIOSIGNAAL

OPROEP
AAN HELPERS
VAN DIAMANTEN-
GEEST! EEN ROBOT
EN TWEE MANNEN
KOMEN EEN ONDER-
ZOEK INSTELLEN!

DE VREEMDE DIAMANT DRAAIT SNELLER

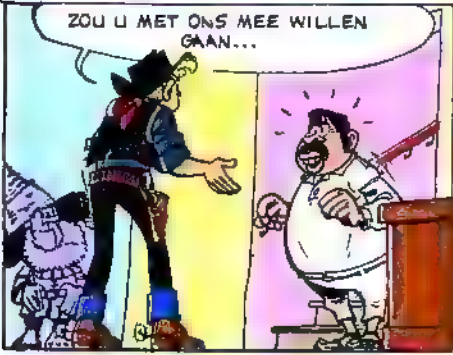
HOUD
HEN TEGEN!
ALS DIT MIS-
LUKT, ZULT U
STERVEN!

Jim reist met Harry Dell naar Pozo Desecado en stelt een onderzoek in in het Cactus-hotel.

STAD ZONDER PAARDEN

LATER...
WAT ZAL IK BLIJ ZIJN
MIJN TROUWE PANCHITO
TERUG TE ZIEN.

MAAR...
EH... DIT
NIEUWE
PAARD?

DAT ZAL IK VERTELLEN,
SEÑOR. ENIGE TIJD NA DE
DIEFSTAL...

...KOMT ER
EEN TROEP
PAARDEN VOORBIJ,
DE EIGENAAR...

...WIL ZE U WEL AF-
STAAN TEGEN EEN FLIN-
KE VERGOEDING.

ZO WAS
HET! MAAR...
MAAR U WEET
ALLES!

DE KLEINE KARAVAAN
GAAT OP WEG NAAR HET
NOORDEN.

OP EEN DAG...

SLUIT U HEM MAAR
STEVIG OP BIJ ZIJN COL-
LEGA'S... KUNNEN ZE SAMEN
BABBELN. WE KOMEN NOG
WELEENS KIJKEN.

KOMT
VOOR
ELKAAR!

ONDERTUSSEN IN
PAARDELOOS...

♪ JINGLE ♪
BELL ♪ JIN ♪
GLE BELL ♪
♪ ♪ ♪

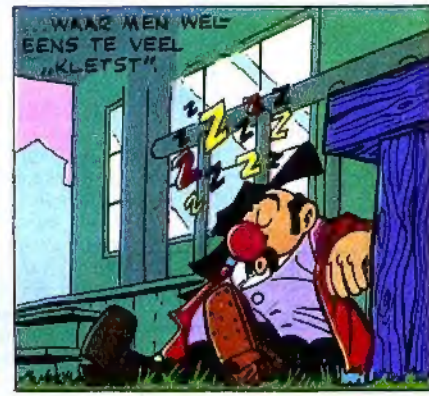
HEPPY, VOORZITTER VAN DE GE-
HEELONTHOUDERSVERENIGING, GE-
DRAAGT ZICH DAPPER...

HIER ZIJN...
HIK... GEEN MEN-
SEN DIE HUN...
HIK... MOND
VOORBIJ PRA-
TEN.

MET GEVAAR VOOR EIGEN GEZOND-
HEID BEZOEKT HIJ PLAATSEN...

HIER...
HIK... OOK...
HIK... NIET!

WAAR MEN WEL
EENS TE VEEL
"KLETST"

OP EEN AVOND KOMT
HIJ THUIS...

RARE MENSEN TOCH...
HIK... HIER. ELKE... HIK...
AVOND ZETTEN ZE HET...
HIK... SLOT WEER OP EEN
ANDERE... PLIK...
PLAATS.

HEE, IK HEB... HIK... VER-
GETEN MIJN DEUR OP SLOT
TE... DIK... DOEN!

000!

J-HIK!...
JIM!

WEL, WEL, ME-
NEER DE VOORZIT-
TER VAN DE VERENI-
GING VAN GEHEEL-
ONTHOUDERS...

MAAR, JIM... JE HEBT ME
TOCH... ZIK... ZELF GEZEGD,
DAT HIKKIK DIT MOEST DOEN!

VERMOMD HEB IK VANMIDDAG DIE ELF-
KROEGEN-TOCHT VAN JOU GADEGESLAGEN.
GELUKKIG HAD JE JE DEUR OPENGELATEN.
ZODAT IK JE NU DEZE VERFRISNING KAN
AANBIEDEN.

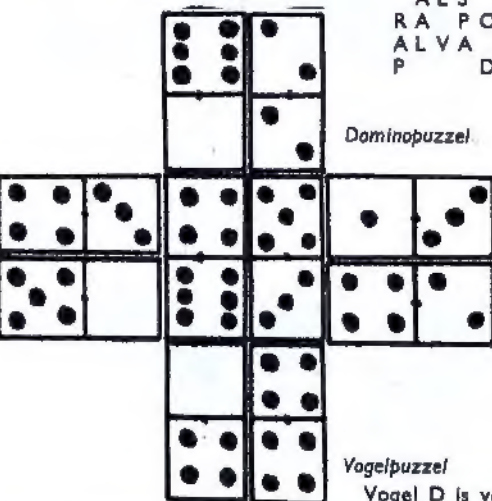

ZO, DAT IS BE-
TER. NU KUNNEN WE
ERNSTIG PRATEN,
WANT HET UUR DER
GERECHTIGHEID
HEEFT GESLAGEN
HEPPY...

wie puzzelt, er mee?

Oplossingen van de puzzels
uit ons vorig nummer

Dominopuzzel

Vogelpuzzel

Vogel D is verschillend van de andere.

LADDERPUZZEL

Je begint met de gevraagde woorden op de sporten van deze ladder in te vullen. Als je daarmee klaar bent, moet je proberen de ontbrekende letters op de „boemen“ van de ladder te vinden, zodat aan beide zijden de naam komt te staan van een stuk gereedschap. Het ene wordt bij het smeden gebruikt, het andere bij lijntekenen.

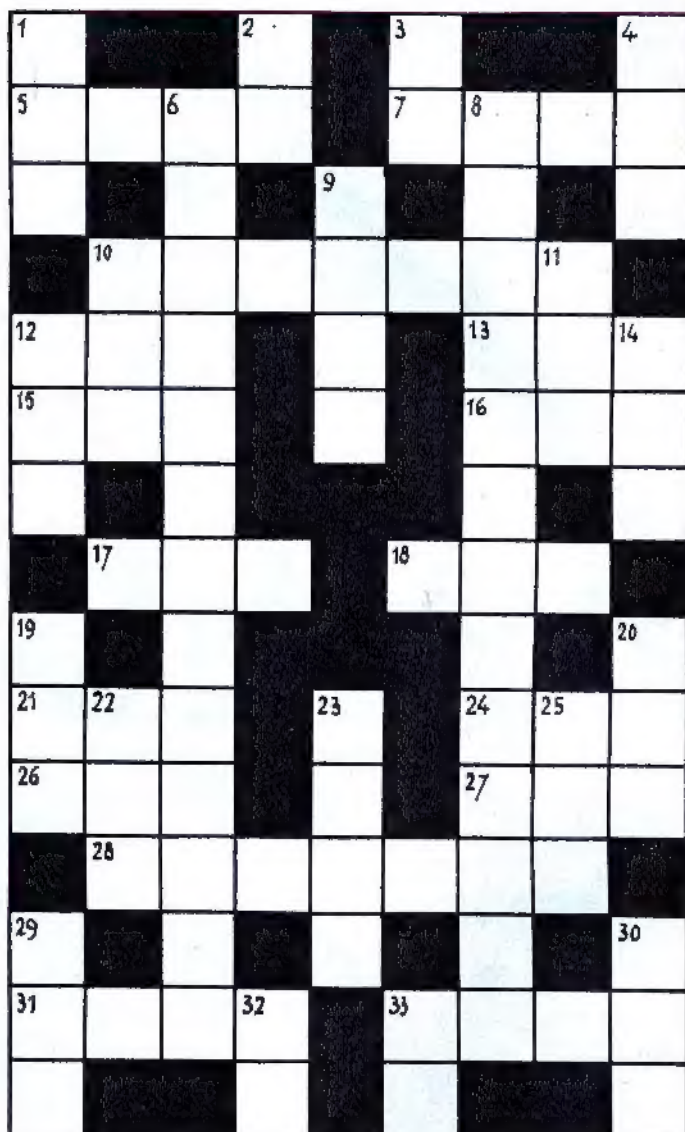
- 1 Bevestigd
- 2 Guldig
- 3 Mannetje bij de hoenders
- 4 Plaats in Klein-Azië, waar Sint Nicolaas bisschop was
- 5 Bijverschijnsel van vuur

ZOEK DE LETTERS

... VE
... SPIT
... LON
... REN
... LA
... UW
... LAPP

Aan al deze woordbrokjes ontbreken twee letters, die telkens dezelfde zijn. Welke letters zijn het?

KRUISWOORDPUZZEL

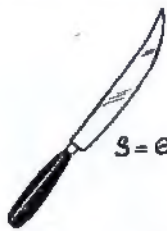
Horizontaal:

- 5 Overschot
- 7 Ontspanning
- 10 Heelkundige
- 12 Collectieve Arbeidsovereenkomst (afk.)
- 13 Geldbergplaats
- 15 Utrechts Stedelijk Orkest (afk.)
- 16 Boom
- 17 Grootmoeder
- 18 Grond waarop een huis (speciaal een boerderij) staat
- 21 Latijnse groet
- 24 Hoeveelheid, meestal gebruikt met „van“
- 26 Niet bevestigd
- 27 Mannelijk schaap
- 28 Plaats vanwaar treinen vertrekken

Verticaal:

- 1 Behoeftig
- 2 Sint (afk.)
- 3 Verbrandingsrest
- 4 Indien
- 6 Onderwijzer
- 8 Gedeelte langs het trottoir, waar auto's mogen staan
- 9 Lisbloem
- 10 Jongensnaam
- 11 IJle, brandbare stof
- 12 Wedstrijdbeker
- 14 Graafgereedschap
- 19 Speelgoed
- 20 Boom
- 22 Hondachtig roofdier
- 23 Vervoermiddel
- 25 Voorzetsel
- 29 Grootvader
- 30 Akelig, griezelig
- 32 Voorzetsel
- 33 Reeds

EEN-WOORD-REBUS

VISITEKAARTJE

E. KRAPP
HERNE

**Wij, vier van de roeiclub "De blauwe forel",
 wij waren heel lang alle roeiers te snel.
 Maar ja, bij de vorige wedstrijd verscheen er
 een andere vier met een andere trainer.
 Ze hadden geluk met de stroom en de wind
 en een ietsje meer fut bewaard voor de sprint.**

**Maar nu... maar nu...
 Nu winnen niet zij!
 Wij schieten de roeikampioenen voorbij!
 De trainer? De wind? Een betere sprinter?
 O, ja, da's geen kunst:
 da's Joris Driepinter!**

Mies Bouhuys

En waarom is Joris Driepinter zo flink?
 Omdat hij elke dag trouw z'n drie glazen
 melk (of yoghurt of karnemelk) drinkt.
 Moest jij ook maar doen!

Volgende week weer een nieuw avontuur van Joris Driepinter

Antoni

